

Το βίντεο της Εκδήλωσης – συζήτησης για τις δολοφονίες στα Τέμπη που πραγματοποιήθηκε στις 11 Μαΐου στον Ε.Κ.Χ Αλιμούρα (Ιωάννινα)

Σε μια προσπάθεια το ζήτημα αυτό να μην αποσιωπηθεί, δημοσιεύουμε ολόκληρη την βιντεοσκοπημένη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 11 Μαΐου για τη δολοφονία στα Τέμπη. Είχαμε την τιμή να μας μιλήσουν πολλοί από τους συγγενείς των θυμάτων, καθώς και ο δημοσιογράφος του Solomon Σταύρος Μαλιχούδης και η δικηγόρος της πολιτικής αγωγής Αντωνία Λεγάκη. Ήταν μια εκδήλωση που αφορούσε ένα ασύλληπτων διαστάσεων κρατικό έγκλημα, από τα μεγαλύτερα στη σύγχρονη ιστορία της χώρας, που συνοδεύεται από την πιο σκανδαλώδη προσπάθεια συγκάλυψης που έχουμε δει τις τελευταίες δεκαετίες και είχε φόρο τιμής δεκάδες αθώους νεκρούς και τραυματίες. Ο κόσμος που γέμισε την αίθουσα, που παρέμεινε επί ώρες, που κρεμόταν από τα χείλη των συγγενών, των οποίων τα λόγια ανακίνησαν κάτι πολύ βαθιά στην ψυχή μας, ελπίζουμε ότι είναι μια ακόμα ισχυρή ένδειξη ότι σαν κοινωνία δεν έχουμε καμία πρόθεση να ξεχάσουμε το έγκλημα στα Τέμπη και τους νεκρούς του. Ξέρουμε καλά – και συνειδητοποιήσαμε ακόμα περισσότερο – ποιοι είναι οι υπεύθυνοι για αυτόν τον όλεθρο, για την ξεδιάντροπη προσπάθεια αποσιώπησης και η αλαζονική τους στάση μας εξοργίζει ακόμη περισσότερο.

Σας ευχαριστούμε όλους θερμά, κοινό και ομιλητές. Και πάνω από όλα, ευχαριστούμε τους συγγενείς των νεκρών για τη δύναμη τους να μιλήσουν για άλλη μια φορά, για την περηφάνεια και την αξιοπρέπειά τους και για την εμπιστοσύνη που έδειξαν στους

αγνώστους ανθρώπους που βρέθηκαν μπροστά τους εκείνη την ημέρα. Τα λόγια σας, μας άγγιξαν πολύ βαθιά, μας ανακίνησαν και μας άλλαξαν και ελπίζουμε να νιώσατε ότι σε όλη αυτή τη διαδρομή δεν θα είστε μόνοι.

Γιατί είναι υποχρέωση όλων μας να είμαστε εκεί σε κάθε βήμα αυτού του δρόμου, μια γροθιά μέχρι τη δικαίωση και τη διασφάλιση ότι τίποτα τέτοιο δεν πρόκειται ποτέ να ξανασυμβεί.

Για μια πλήρη ενημέρωση, για κάθε νέο στοιχείο που προκύπτει και για δράσεις που καλούν οι συγγενείς των νεκρών των Τεμπών, μπορείτε να ανατρέχετε εδώ: <https://tempi-egklima-2023.com/>

Χειρονομίας Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση – Συζήτηση για τις δολοφονίες στα Τέμπη : Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη – Χειρονομία Α.Κ (Ιωάννινα)

Θα μιλήσουν:

Θοδωρής Ελευθεριάδης – Γιος Μαρίας Εγούτ

Νίκος Πλακιάς – Πατέρας Χρύσας και Θώμης Πλακιά/θείος
Αναστασίας Πλακιά

Αθανασία Μπουρνάζη – Αδερφή του Παναγιώτη Μπουρνάζη/ κόρη του
Ευάγγελου Μπουρνάζη

Άννα Καρατζόγλου – Μητέρα Κέλλης Πορφυρίδου

Χρήστος Βλάχος – Πατέρας Βάιου Βλάχου

Βάσω Γκέκα – Σύζυγος Παναγιώτη Χατζηχαραλάμπους

Αντωνία Λεγάκη – Δικηγόρος πολιτικής αγωγής

Σταύρος Μαλιχούδης – Δημοσιογράφος “Solomon”

Σάββατο 11 Μαΐου – 6μ.μ. // Άλσος, Ιωάννινα

Σε περίπτωση βροχής η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα (Αραβαντινού 6, εντός στοάς, είσοδος και από Τσιριγώτη 14)

3 Ημέρες υπεράσπισης των βουνών (17-18-19 Μαΐου στο καταφύγιο Αγράφων) – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΑΓΡΑΦΑ: ΛΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Στο ερώτημα ενέργεια γιατί και για ποιόν ο ελληνικός νεοφιλελευθερισμός έχει έτοιμη την εφιαλτική του απάντηση. Ληλασία και καταστολή. Όλα για την κερδοσκοπική δυστοπία παραμερίζοντας την τοπική κοινωνία τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους «ύποπτους» δασάρχες, τεμαχίζοντας τη φύση όπως ακριβώς κάνει και για την κοινωνία. Ληλασία και καταστολή.

Στα Άγραφα σχεδιάζεται η δημιουργία 44 αιολικών πάρκων με την εγκατάσταση 575 ανεμογεννητριών ικανές να συνεισφέρουν στα κέρδη των επενδυτών μερικά επιδοτούμενα εκατομμύρια ευρώ από τα χρήματα όλων για την πώληση ηλεκτρικού ρεύματος. Ήδη σε δύο οροπέδια της περιοχής των Αγράφων εγκρίθηκε η εγκατάσταση 40 ανεμογεννητριών σε υψόμετρο 1500 μέτρων και άνω.

Την καταστροφή της βιοποικιλότητας των βιότοπων και μάλιστα στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης, όπως ονομάζουν την επενδυτική δραστηριότητα γύρω από τις ανεμογεννήτριες, η εγκατάσταση των οποίων απαιτεί καταστροφή του υπάρχοντος τοπίου, αλλά και του βιοαποθέματος. Έχουν εγκαταστήσει σε όλη την ηπειρωτική και νησιώτικη χώρα ανεμογεννήτριες και συνεχίζουν χωρίς καμιά προδιαγραφή, χωρίς κανένα όριο. Μα αυτό δεν κάνουν και με τις εξορύξεις χρυσού στην Χαλκιδική, τις εξορύξεις Βωξίτη στην Γκιώνα και στον Παρνασσό, με την προαναγγελλόμενη εκτροπή του Αχελώου, και με τον τεμαχισμό της

Ηπείρου και άλλων περιοχών σε οικόπεδα εξόρυξης υδρογονανθράκων; Ληλασία και κερδοσκοπία είναι η κανονικότητα του νεοφιλελευθερου κρατισμού.

Η παγκόσμια ενεργειακή κρίση δημιουργείται και βαδίζει χέρι-χέρι με τις λογικές της προόδου και της ανάπτυξης. Το φαντασιακό της αδιάκοπης μεγέθυνσης της παραγωγής, της υπερκατανάλωσης, της μεγάλης κλίμακας του κράτους και του πολυεθνικού κεφαλαίου απέναντι στη δημοκρατική διαχείριση της κοινότητας αποτελούν συνιστώσες και προβλήματα που δεν μπορούν να κατανοηθούν εκτός της ιδεολογίας της συνεχούς ανάπτυξης. Για εμάς, ο στοχασμός πάνω στο ενεργειακό ζήτημα θα πρέπει να είναι κατ' εξοχήν πολιτικός. Σε αντίθεση με τις αντιλήψεις της αριστεράς περί κρατικού σχεδιασμού και παραγωγισμού, θεωρούμε ως άξονες για μια συνεπή απάντηση στις ενεργειακές προκλήσεις την αποκέντρωση, την απομεγέθυνση και την αυτοδιεύθυνση.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Η εμπειρία των μεγάλων κινημάτων του πρόσφατου παρελθόντος για την υπεράσπιση των κοινών αγαθών δείχνει ότι ο μόνος τρόπος για να είναι αποτελεσματικά είναι να οργανώνονται με αμεσοδημοκρατικό, ισότιμο τρόπο και να περιλαμβάνουν στο λόγο τους την κριτική στη λογική της ανάπτυξης και της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων. Πέρα απ' όλα τα άλλα, το ζήτημα της διαχείρισης των φυσικών πόρων είναι ένα ζήτημα δημοκρατίας και κοινωνικού ελέγχου. Οφείλουμε να μην παραβλέπουμε αυτή την οπτική, ενισχύοντας πρακτικές αποκέντρωσης και έμφασης στην τοπικότητα του ενεργειακού σχεδιασμού, υποστηρίζοντας την αξία προτάσεων αυτοπεριορισμού και εξοικονόμησης ενέργειας.

Το φράγμα της Μεσοχώρας, οι εξορύξεις στα παρθένα εδάφη της Ηπείρου, οι κινεζικές επενδύσεις στον λιγνίτη και οι ανεμογεννήτριες στις κορυφές των Αγράφων αποτελούν μέρη ενός συνολικού, καταστροφικού σχεδιασμού για τις κοινωνίες και το περιβάλλον κι έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται.

▪ **ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΓΡΑΦΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ**

▪ **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ**

▪ **ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ/ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΥΤΟΘΕΣΜΙΣΕΙΣ**

*Για πληροφορίες σχετικά με τη μετάβαση και τη διαμονή στο Ορειβατικό Καταφύγιο Αγράφων μπορείτε να επικοινωνήσετε με τη σελίδα.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο: Μιλιταρισμός: Η γέφυρα προς τον Πόλεμο-Συζήτηση με αντιρρησίες συνείδησης από Ισραήλ και Ελλάδα

Πέμπτη 25.04 στις 19:00 στο Respiro di Libertà Social Space for Freedom

Εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο:

Μιλιταρισμός: Η γέφυρα προς τον Πόλεμο-Συζήτηση με αντιρρησίες συνείδησης από Ισραήλ και Ελλάδα

Μαζί μας θα είναι: συντρόφισσα/αντιρρησίας συνείδησης από το Ισραήλ (μέλος της οργάνωσης "New Profile", υποκλάδι του War Resisters International)

Αντιρρησίες συνείδησης από τον ελλαδικό χώρο. Βρισκόμαστε σε μία περίοδο όπου οι ισορροπίες ανάμεσα σε κράτη και τα συμφέροντα της κάθε οικονομίας αλλάζουν από μέρα σε μέρα, οι πολεμικές συγκρούσεις γίνονται όλο και περισσότερες, ενώ παράλληλα τα ποσοστά της Ακροδεξιάς ανεβαίνουν παγκοσμίως. Τα κράτη ανά τον κόσμο ωθούνται σε εσωστρέφεια, προτάσσουν την εθνική τους ταυτότητα και κυριαρχία και κλείνουν τα σύνορά τους, εξοπλίζοντας υπερβολικά τις κατασταλτικές τους δομές. Η Μέση Ανατολή χαρακτηρίζεται από διεθνή μέσα ως "ένα καζάνι που βράζει συνεχώς" με χιλιάδες νεκρούς/ές αμάχους από τη μία πλευρά, της Παλαιστίνης, ενώ στην Ουκρανία ο πόλεμος με τη Ρωσία αποτελεί ήδη πραγματικότητα για πάνω από δύο έτη.

Ο πόλεμος εμφανίζεται υπέρμετρα και καθημερινά στα μέσα ενημέρωσης και προβάλλεται ως η πλέον κατάλληλη λύση για την

διαχείριση εθνικών και κρατικών ζητημάτων. Με αυτόν τον τρόπο εδραιώνεται κοινωνικά ως αναγκαίος, ενώ νομιμοποιείται η θανατοπολιτική και η βαρβαρότητα του κράτους απέναντι σε αυτό που το ίδιο έχει ορίσει ως εχθρό. Η νομιμοποίησή του στην κοινή γνώμη αποτελεί βασικό κλειδί για την συνέχισή του, καθώς τα κατώτερα κυρίως κοινωνικά στρώματα είναι αυτά που χρειάζεται να τροφοδοτήσουν την πολεμική μηχανή, στο όνομα της εθνικής-εδαφικής κυριαρχίας ή αλλιώς της εθνικής ενότητας. Η δημιουργία και η ενίσχυση του μιλιταρισμού για την αντιμετώπιση του “εχθρού” γίνεται τόσο μεθοδικά, όπου η στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών φαίνεται να αποτελεί μονόδρομο για την εκάστοτε εξουσία.

Όσον αφορά την γεωγραφία της Ελλάδας, ιδιαίτερα μετά την πανδημία του covid 19, η περαιτέρω στρατιωτικοποίηση σε διάφορους τομείς της ζωής είναι παραπάνω από φανερό, με την καταστολή να γίνεται όλο και πιο συχνή, όλο και πιο έντονη, όλο και πιο βαριά οπλισμένα. Βλέπουμε την αστυνομία και τον στρατό να ανανεώνονται διαρκώς τόσο σε δυναμικό όσο και σε εξοπλισμό, δαπανώντας σε αυτά τεράστια ποσά, κι αποτυπώνοντας με ξεκάθαρο τρόπο

τις προτεραιότητες του Κράτους. Την ΕΛ.ΑΣ. πιο συγκεκριμένα να στρατιωτικοποιείται και να εδραιώνεται η παρουσία της για την διαχείριση κάθε κρίσης κυβερνησιμότητας και “έκτακτη συνθήκη” όσον αφορά το κράτος και το κεφάλαιο.

Υπάρχουν όμως αυτοί κι αυτές που αντιτάσσονται στη ρητορική μίσους που διαπερνά τα καθεστώτα και τα κράτη παγκοσμίως, αυτοί κι αυτές που δεν υπόκεινται στην λογική του έθνους-κράτους περί ασφάλειας και προστασίας των εθνικών συνόρων, προβάλλοντας αντίσταση στον πολεμοχαρή παραλογισμό των ημερών μας.

Με την εκδήλωση αυτή επιθυμούμε να δώσουμε χώρο σε ανθρώπους που αγωνίζονται από τα κάτω και με κάθε τρόπο ενάντια στην εδραίωση του μιλιταρισμού και κατ’ επέκταση του εθνικισμού που οδηγεί στον πόλεμο ως αναγκαίο μέσο καταπολέμησης κάποιου φανταστικού εχθρού, τόσο στο Ισραήλ όσο και στον ελλαδικό χώρο. Πιο συγκεκριμένα, στη κουβέντα θα συμμετέχει μία συντρόφισσα/ αντιρρησίας συνείδησης από το Ισραήλ, μέλος της οργάνωσης New Profile (υποκλάδι του War Resisters International στο Ισραήλ), καθώς και αντιρρησίες συνείδησης και αρνητές στράτευσης από τον ελλαδικό χώρο.

Σκοπός μας είναι αφενός να ξετυλίξουμε το κουβάρι του

αντιμιλιταρισμού σε διεθνές επίπεδο, και αφετέρου να αναδείξουμε τον ρόλο των κινημάτων από τα κάτω και της κοινωνικής αντίστασης, λαμβάνοντας ως δεδομένο πως είναι από τους μόνους τρόπους για να νιώσει ο μηχανισμός κ η ρητορική του Κράτους τριγμούς. Ιδιαίτερα μέσα σε μία συνθήκη πολέμου, όπου μετράμε χιλιάδες νεκρούς/ές στην Παλαιστίνη και με κάθε διαφορετική άποψη εντός του έθνους-κράτους να εξαλείφεται σε όσα επιτάσσει η εθνική ενότητα και η πολεμική μηχανή. Αυτές τις φωνές θέλουμε να αναδείξουμε και να ανοίξουμε έναν διάλογο μαζί τους.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Εκδήλωση – Συζήτηση: Το μέλλον της υγείας στα χρόνια των ιδιωτικοποιήσεων – Τι έρχεται και οι προοπτικές αντίστασης.

Την ώρα που η κοινωνία παλεύει καθημερινά για την επιβίωση απέναντι στην ιδιωτική και κρατική κερδοσκοπία, στις ληστρικές αυξήσεις σε ενέργεια και μεταφορές που έφεραν οι ιδιωτικοποιήσεις και στα συνεχώς αυξανόμενα κόστη βασικών αγαθών, η κυβέρνηση αποφασίζει να θέσει σε εφαρμογή το σχέδιο εκποίησης του ήδη κατακρεουργημένου συστήματος υγείας.

Μας βλέπουν απλώς ως πελάτες, ως πηγή κέρδους. Το είδαμε στα Τέμπη, το είδαμε στη Θεσσαλία, το βλέπουμε στα πανεπιστήμια. Δικαίωμα στη ζωή και την ευημερία έχουν μόνο όσοι διαθέτουν τις οικονομικές δυνατότητες και μπορούν να αυξήσουν τα κέρδη των εταιριών και της κρατικής συμμορίας.

Την Κυριακή 7 Απριλίου στις 12 το μεσημέρι, μαζευόμαστε στο

Θεατράκι της Σκάλας για να συζητήσουμε για τη δημόσια υγεία στο παρόν και το μέλλον. Θα μιλήσουμε για την πραγματικότητα στα νοσοκομεία, την υποστελέχωση, τις ελλείψεις και τη συστηματική και συνειδητή απαξίωση του ΕΣΥ που έχει μοναδικό στόχο να εξαναγκάσει τους πολίτες να στραφούν στις ιδιωτικές κλινικές και παράλληλα να ανοίξει τις πόρτες των νοσοκομείων στις εταιρίες. Να κατανοήσουμε τι σημαίνει κοινωνία και άνθρωπος χωρίς άμεση και δωρεάν πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Να συζητήσουμε για τις προοπτικές αντίστασης ενάντια στο δυσοίωνο μέλλον που μας ετοιμάζουν. Η δημόσια και δωρεάν υγεία είναι ένα ζήτημα που μας αφορά όλες και όλους. Οφείλουμε να τους σταματήσουμε!

Ομιλητές:

Πάνος Παπανικολάου: γενικός γραμματέας Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας (ΟΕΝΓΕ)

Βάσω Αμπελογιάννη: γραμματέας Συλλόγου Εργαζομένων στο Νοσοκομείο και στα Κέντρα Υγείας νομού Άρτας, μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ

Λουίζα Γκίκα: ιατρός στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων, μέλος ΔΣ της Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Ηπείρου (ΕΙΝΗ)

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση – Αγώνες Γης από το χθες ως το σήμερα: Όχι εξορύξεις στην Ήπειρο (Δημοτικό Σχολείο Κουρέντων,

Γιάννινα)

Η απειλή της εξόρυξης στον τόπο μας είναι πλέον εμφανής, πεντακάθαρη και πολύ κοντινή. Μετά και την πρόσφατη απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, η Energean Oil & Gas βρίσκεται προ των πυλών. Κρίναμε, λοιπόν, ότι είναι τεράστιας σημασίας, όσοι και όσες ενδιαφερόμαστε να εμποδίσουμε την καταστροφή, με όλες τις διαφορές και τις ομοιότητές μας, να βρισκόμαστε με πολλούς τρόπους, ένας εκ των οποίων και αυτή η εκδήλωση. Κρίναμε ότι πρέπει να πραγματοποιηθεί στα Κούρεντα, χωριό κοντινό στην περιοχή της εξόρυξης. Γιατί έχει σημασία να ξέρουμε όλοι και από κοντά για ποιον τόπο μιλάμε. Γιατί έχει σημασία να βρεθούμε όλοι μαζί, κάτοικοι των χωριών και της πόλης, κοντά στο σημείο της επικείμενης καταστροφής. Να αντλήσουμε δύναμη ο ένας από την άλλη και από τον ίδιο τον τόπο που δεν θέλουμε να ρημάξει και να αγωνιστούμε πλάι πλάι.

Η εκδήλωση αυτή είναι ένας τρόπος να ενισχύσουμε το «οπλοστάσιο» μας. Και το πιο σημαντικό όπλο είναι η γνώση και η μνήμη. Η περιοχή μας δεν είναι νέα στους περιβαλλοντικούς αγώνες. Υπάρχει σημαντική παρακαταθήκη από τους αγώνες υπεράσπισης του ποταμού Καλαμά, όπως και από την προηγούμενη απειλή εξόρυξης υδρογονανθράκων. Έχουμε λοιπόν σκοπό, αντλώντας γνώση από τα σωστά, τα λάθος, το σύνολο της εμπειρίας των προηγούμενων να συνδέσουμε το νήμα με τον δικό μας, τον σημερινό αγώνα. Να αξιοποιήσουμε την εμπειρία, να αλληλοενημερωθούμε, να παράξουμε ιδέες για να στείλουμε επιτέλους τις εταιρίες που θέλουν να καταστρέψουν τις ζωές μας στο διάολο!

Ομιλητές/τριες:

- Συμμετέχων στον αγώνα της δεκαετίας του '80 για την υπεράσπιση του ποταμού Καλαμά
- Ανοιχτή συνέλευση στα Γιάννενα ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία
- Κάτοικος της περιοχής που απειλείται από την εξόρυξη

Πληροφορίες:

- Κυριακή 31 Μαρτίου – 12 το μεσημέρι
- Δημοτικό Σχολείο Κουρέντων

Facebook Event

Ευχαριστούμε πολύ την Αδελφότητα Κουρέντων για τη συνεργασία στην πραγματοποίηση της εκδήλωσης!

Παρουσίαση της ποιητικής συλλογής ΠΑΡΤΙΔΑ, του Ανδρέα Κουζέλη στον Ε.Κ.Χ Αλτάι

Ο Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος αλτάι (Θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια) παρουσιάζει τη νέα ποιητική συλλογή του κοινωνιολόγου – συγγραφέα Ανδρέα Π. Κουζέλη «ΠΑΡΤΙΔΑ», την Παρασκευή 29 Μαρτίου 2024, στις 20:30.

Την παρουσίαση συντονίζει η δημοσιογράφος και συγγραφέας Όλγα Στέφου.

Για την ποιητική συλλογή μιλούν ο Γιώργος Τσιάκαλος, ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ και η Έλενα Χριστοδουλίδου, χορογράφος, υπεύθυνη του Πολιτιστικού Κέντρου Εγκώμιο.

Ποιήματα θα διαβάσουν οι ηθοποιοί: Ελισσαίος Βλάχος, Νίκη Παπαγεωργίου, Τάνια Παλαιολόγου, Δήμητρα Σκλάβου, Κώστας Παπακωνσταντίνου και ο μουσουργός Βασίλης Μπαμπούνης.

Τη μουσική επιμελείται ο Βασίλης Μπαμπούνης.

Θα υπάρχει διερμηνεία ελληνικής νοηματικής γλώσσας από τη Σοφία Ρομπόλη.

Τη βραδιά της εκδήλωσης θα διατίθενται σε περιορισμένο τιράζ αντίτυπα της ποιητικής συλλογής σε φυσική μορφή, ενώ ψηφιακά

αντίτυπα υπάρχουν στην ιστοσελίδα www.afanton.gr

Ο χώρος είναι φιλικά προσβάσιμος για ανάπηρους-ες, αλλά δεν διαθέτει τουαλέτα για αναπήρους-ες.

Εκδήλωση/Συζήτηση με φοιτητ@ συμμετέχουν σε αυτόνομα/ελευθεριακά σχήματα σχολών της Αθήνας για την αποτίμηση και τις προοπτικές του αγώνα ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

*Παρασκευή 23/3, στις 19.30, στον Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος
«αλτάι»//Free Social Space “altai”*

Ακολουθεί η θέση της συνέλευσης μας για το Πανεπιστήμιο:

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΙ
ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΗΜΕΡΑ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟ-ΔΗΜΟΣΙΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΥΡΙΟ**

Δεν μας ξενίζουν οι εξελίξεις σχετικά με την επικείμενη απόφαση του Κράτους για περισσότερο κατακερματισμό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την ίδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Η επιλογή αυτή της κυβέρνησης είναι απολύτως ιδεολογική αφού καμία αναγκαιότητα δεν παράγεται από την πραγματικότητα προς αυτή την κατεύθυνση της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Τι

και αν το σύνταγμα (άρθρο 16) δεν το επιτρέπει; Ο Κυρίαρχος είναι πάνω από το σύνταγμα και παράγει το δίκαιο του Κυρίαρχου ανά πάσα στιγμή. Διαμέσου των προβλέψεων του άρθρου 28 του συντάγματος, που επιτρέπει την ενεργοποίηση διακρατικών συμφωνιών, επιδιώκει την αναγνώριση επενδύσεων ξένων πανεπιστημίων. Πάλι καλά που υπάρχει νομικό πρόσχημα, αν και δεν παραιτούνται και από την επιδίωξη αλλαγής του άρθρου 16.

Αν το Κράτος επέλεξε να επιτεθεί και να αποδιοργανώσει το Πανεπιστήμιο, διαλύοντας ένα ακόμη θεσμό του δημόσιου χώρου, έστω και ετερόνομο, εμείς θεωρούμε ότι είναι ευκαιρία για να ανοίξει μία ευρεία συζήτηση για την επαναανοηματοδότηση του Πανεπιστημίου και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Για το Κράτος, το Πανεπιστήμιο είναι ένας δημόσιος χώρος που δε νοείται να μην είναι στην κυριαρχία του. Δε νοείται να αποτελεί σημείο ελευθερίας και οι «παράνομες» ενέργειες της αμφισβήτησης, της αντίστασης, του διαφορετικού που μπορεί να γεννιούνται εντός του, θα πρέπει να παταχθούν.

Το Πανεπιστήμιο θα πρέπει να τακτοποιηθεί ώστε να λειτουργήσει για τους αποκλειστικούς σκοπούς της εκπαίδευσης και του κέρδους. Ο δημόσιος χώρος έχει βαθιά πολιτική σημασία καθώς είναι ο χώρος όπου παράγεται η πολιτική των από κάτω, η αμφισβήτηση, η αντίσταση, η εξέγερση. Μόνιμη φροντίδα του Κράτους είναι να κατακτήσει τον δημόσιο χώρο, είτε αστυνομοκρατώντας τον είτε ιδιωτικοποιώντας τον. Προς αυτή την κατεύθυνση οργανώνει διάφορες πολιτικές και τακτικές προκειμένου να επιτύχει μια καθολική περίφραξη όλων των δημόσιων χώρων.

Νέες περιφράξεις που οργανώνονται για τους σκοπούς του κέρδους, τον έλεγχο της συμπεριφοράς, τον αποκλεισμό από τον κοινωνικό χώρο και το οριστικό τέλος με την έννοια του δημόσιου. Και κάθε μορφή περίφραξης έχει ως στόχο να σιωπήσει η κριτική, αλλά και η οργάνωση της επιθυμίας για μία ζωή ελεύθερη.

Περιφράξεις για τους σκοπούς του κέρδους: Το βασικό εργαλείο του νεοφιλελευθερισμού ως μέρος του πολιτικοοικονομικού και ιδεολογικού σχεδίου για την αγοραία συναλλαγή ως βασικό σύστημα ηθικών αρχών είναι η δύναμη των κεντρικών θεσμών να προωθούν σχέδια εκχώρησης των δημόσιων πόρων στους ιδιώτες. Το πανεπιστήμιο ήδη από τον 19ο αιώνα, με την κυριαρχία της αστικής τάξης και τη βιομηχανική επανάσταση χάνει το νόημά του ως παραγωγός και πομπός της γνώσης και μετατρέπεται σε οικονομικός ρυθμιστής, καθώς αναπροσαρμόζεται στο καινούριο πλαίσιο του καπιταλισμού με την εισαγωγή του στον καταμερισμό. Τα προγράμματα σπουδών και η έρευνα εναρμονίζονται με τις απαιτήσεις της βιομηχανικής παραγωγής και εργασίας, η γνώση κατακερματίζεται συνεχώς και πλέον αντικαθίσταται από την δεξιότητα. Η αποξένωση του αντικειμένου από την γνώση και η αλλοτρίωση του ρόλου της ανώτατης παιδείας είναι τόσο βαθιά που το πανεπιστήμιο απογυμνώνεται από το αρχικό του νόημα και μετατρέπεται σε ένα στυγνό κέντρο παραγωγής πρόσκαιρης εξειδίκευσης με σκοπό την επαγγελματική κατάρτιση.

Το Κράτος, λοιπόν, ανέλαβε, και μέσω σειράς νομοθετικών και πρακτικών παρεμβάσεων προώθησε το Πανεπιστήμιο ως μέσο κατάρτισης εκπαιδεύοντας άμεσα τους φοιτητές και έμμεσα τους διδάσκοντες σύμφωνα με τις καπιταλιστικές απαιτήσεις. Οι νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις έστρωσαν το δρόμο για την πλήρη μετάβαση από την ανθρωποκεντρική θεώρηση της κοινωνίας και της παιδείας στην εμπορευματοκεντρική.

Περιφράξεις για τον έλεγχο της συμπεριφοράς: Το πανεπιστήμιο στην Ελλάδα πιάνει το νήμα της αμφισβήτησης και συνδέεται με τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια μετά το Μάη του '68. Η ριζοσπαστικοποίηση του '60, με σημείο αναφοράς τα Ιουλιανά και η μαζική συμμετοχή της νεολαίας και των φοιτητ(ρι)ών στις κοινωνικές διεκδικήσεις με σημείο αιχμής το πολιτειακό, συνεχίζεται με τις δυναμικές αντιδικτατορικές ενέργειες στην περίοδο της Χούντας, φτάνοντας στο απόγειό του με την εξέγερση του Πολυτεχνείου το '73. Έκτοτε το πανεπιστήμιο αποτελεί χώρο πολιτικοποίησης των φοιτητών με τη συμμετοχή τους σε

ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες και μήτρα ανάδειξης ριζοσπαστικών κινημάτων.

Η ευθεία βολή κρότου λάμψης στον φοιτητή που αντιστέκεται σηματοδοτεί το οριστικό τέλος του πανεπιστημίου ως χώρου αμφισβήτησης και αντίστασης. Είναι η ίδια βολή που σκότωσε το '65 τον Πέτρουλα και τον Γρηγορόπουλο το '08. Η νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση είναι απόλυτη. Η επικράτησή της δεν συμβιβάζεται με την συνύπαρξη και απαιτεί την ολοκληρωτική εξάλειψη κάθε μη προσαρμόσιμου, πόσο μάλλον εναντιωτικού, θεσμού. Εγκαλεί, καταγγέλλει και επιτίθεται σε φοιτητ(ρι)ές και καθηγ(η)τ(ρι)ες επειδή διαχρονικά αντιστέκονται και αμφισβητούν το αγοραίο πανεπιστήμιο και την παγίωση ενός συστήματος αναπαραγωγής άνισων σχέσεων.

Περίφραξη της κοινότητας: Η ολοκλήρωση του σχεδίου για την πλήρη ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων και το οριστικό τέλος τους ως δημόσιος χώρος πολιτικής αναπαραγωγής, αμφισβήτησης και αντίστασης ολοκληρώνεται με την περίφραξη της φοιτητικής κοινότητας και τη μονιμότητα των φυσικών εμποδίων εισόδου. Οι ασφαλίτες ελέγχουν τους/τις φοιτητ(ρι)ες στις εισόδους, ενώ τα ΜΑΤ τους/τις συνοδεύουν μέχρι να μπουν στην αίθουσα για μάθημα. Στη συνέχεια αναμένονται οι φοιτητικές κάρτες, τα τουρνικέ, οι κάμερες και κάθε μηχανισμός ελέγχου για την εμπέδωση της κανονικότητας και αποτροπή έκφρασης του διαφορετικού. Η φυσική περίφραξη του δημόσιου χώρου είναι για να αποτρέψει την κοινότητα από την χρήση του για πολιτικούς σκοπούς πέρα από την εργασία και την κατανάλωση.

Κάθε κίνηση της πανεπιστημιακής κοινότητας για εναντίωση στην επιχειρηματοποίηση, εμπορευματοποίηση και την αλλοτρίωση ως αναπαραγωγή της κυρίαρχης κουλτούρας, από συζητήσεις μέχρι κινητοποιήσεις, είχε απέναντί της είτε τους κυριολεκτικούς φύλακες των πανεπιστημιακών πυλών, τις δυνάμεις καταστολής δηλαδή, είτε την ανελέητη προπαγάνδα από τα ΜΜΕ αλλά και τις καθηγητικές ελίτ που έχουν ταχθεί πλήρως με το τακτοποιημένο πανεπιστήμιο. Τα πανεπιστήμια αποτελούν τον τελευταίο χώρο του κινήματος για να οργανώνει τις αντιστάσεις του. Η επίθεση του

κράτους είναι ολομέτωπη με τη συνεχή ανακατάληψη ζωτικών χώρων του ανταγωνιστικού κινήματος από τις δυνάμεις καταστολής και τη συρρίκνωση των ελεύθερων χώρων.

Οι εικόνες με τα ΜΑΤ στις πλατείες την περίοδο πριν και μετά την καραντίνα, οι εκκενώσεις καταλήψεων και κέντρων αγώνα, η προσαγωγή μελών σωματείων κατά τις παρεμβάσεις τους για εργατικές διεκδικήσεις, η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου από τις παραλίες μέχρι τα δάση και τα πάρκα, ο πλήρης κρατικός έλεγχος του δημόσιου διαλόγου και των ΜΜΕ έχουν δημιουργήσει έναν ασφυκτικό κλοιό γύρω από την έκφραση της αντίρρησης και της κριτικής. Τα πανεπιστήμια αποτελούν έναν από τους τελευταίους σταθμούς που επιδιώκει η εξουσία να περάσει εξ' ολοκλήρου στα χέρια της.

Για τους παραπάνω λόγους μιλάμε, ήδη από τους φοιτητικούς αγώνες του '06-'07 ενάντια στο Νόμο-Πλαίσιο, για ένα Πανεπιστήμιο Ελεύθερο-Δημόσιο-Κοινωνικό. Ελεύθερο ακριβώς ως προς τους ταξικούς και χωροταξικούς φραγμούς όσον αφορά την πρόσβαση σ' αυτό. Δημόσιο ως προς τον δημόσιο ζωτικό χώρο που διεκδικείται μέσα σ' αυτόν από την κοινωνία και την κυριαρχία. Κοινωνικό ως προς τον παν-κοινωνικό χαρακτήρα της γνώσης και του πανεπιστημίου, ως ένα με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο και όχι σαν ένας οργανισμός αποκομμένος απ' αυτό και τις ανάγκες του.

Η αντίσταση απέναντι στην κρατική καταστολή στα πανεπιστήμια και το σύνθημα «ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ» συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή όλους τους αγώνες ενάντια στην κυριαρχία και στην αναπαραγωγή σχέσεων εξουσίας, στην παραγωγή κατακερματισμένων και πλήρως αναλώσιμων εργαζόμενων, στην επιβολή μιας ζωής αβίωτης για τους αδύναμους, τις καταπιεσμένες, τους μετανάστες, στην ποινικοποίηση όσων σπάνε τη σιωπή τους.

Το πρόταγμα για ένα Δημόσιο – Ελεύθερο – Κοινωνικό Πανεπιστήμιο συγκεντρώνει όλους τους αγώνες που αμφισβητούν και αρνούνται να παραδώσουν το μονοπώλιο των ζωών μας στην

αγορά και στο Κράτος. Τους αγώνες για ανάσες ελευθερίας, μέσα στον κόσμο της καταπίεσης, της πατριαρχίας, της εκμετάλλευσης και της αδικίας. Τους αγώνες όπου βιώνεται η συλλογική απόφαση και νίκη και οι σχέσεις πλέκονται όχι ιεραρχικά αλλά στο πλαίσιο μίας διαρκούς επανανοηματοδότησης.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που σκοτώνουν τη γνώση και ιδιωτικοποιούν τον δημόσιο χώρο, θα μείνουν στα χαρτιά.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΘΗΝΑΣ

Εκδήλωση/Συζήτηση – Τέμπη: Ένας χρόνος μνήμης και οργής – Δεν ήταν δυστύχημα αλλά κρατικό έγκλημα (Παρασκευή 1/3 στις 19:00 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης)

Το μεγάλο και μαζικό έγκλημα στα Τέμπη έφερε στην επιφάνεια με αυτόν τον τραγικό τρόπο τις κεντρικές πτυχές του σημερινού κόσμου. Ενός κόσμου που συγκροτείται γύρω από το πρόταγμα του κέρδους και της ισχύος που το συμπληρώνει. Η σύγχρονη εξουσία, έχοντας ως κορωνίδα το “όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται”, κοστολογεί τη ζωή και τον θάνατο με βάση τη ζημία και το όφελος. Αυτό το φαντασιακό είναι το κλειστό της νόημα που εξαπλώνεται σε έναν κόσμο ανοιχτό στα καταστροφικά κελεύσματα του κέρδους και μόνο αυτού.

Κάνοντας τους ισολογισμούς της θεσμοθετεί προστατευτικούς θεσμούς και κανόνες ασυλίας, εκποιεί δημόσιες περιουσίες, λεηλατεί τη φύση, εξαγοράζει συνειδήσεις, ποινικοποιεί αντιστάσεις. Γι' αυτήν το νόημα της ζωής είναι η υποταγή, η ενσωμάτωση και η εκποίηση της με ένα πλήθος θέσεων, εμπορεύσιμων ιδεών, πραγμάτων και εμπειριών. Είναι ο πιο φτηνός και οικονομικός τρόπος ένταξης και η ένοχη σιωπή-ο θρίαμβος της. Αυτός ο τρόπος δεν είναι στρωμένος με τα λουλούδια της καλής θέλησης αλλά στυγερός και αμείλικτος. Όπως, άλλωστε, είπε και ο υπουργός Πέτσας: "όποιος δεν προσαρμόζεται, πεθαίνει".

Και όταν ο θάνατος έρχεται να σπάσει αυτή την οργανωμένη ταπείνωση, τότε η εξουσία καταφεύγει στο τελευταίο της όπλο με τις αλληλένδετες τρεις προϋποθέσεις: μηδενική ευθύνη για την ίδια, καθολική ευθύνη για τα εξιλαστήρια θύματα και αποζημίωση ως αντίτιμο σιωπής στα πραγματικά θύματα.

Για τα τρένα που ήταν το πιο λαϊκό, μαζικό και οικολογικό μέσο μεταφοράς, ο χρόνος σταμάτησε την 28η Φεβρουαρίου του 2023.

Πενηνταεφτά (57) αναγνωρισμένα και ποιος ξέρει πόσα ακόμη εξαϋλωμένα και άγνωστα αδέρφια μας, δολοφονήθηκαν με τον πιο κυνικό τρόπο. Αυτός ο κυνισμός κρυσταλώνονταν ήδη πριν το έγκλημα, με την απαξίωση του ΟΣΕ σε προσωπικό, δρομολόγια, τροχαίο υλικό, συστήματα ασφάλειας, χρηματοδότηση και λοιπά. Η μεθόδευση της απαξίωσης συνοδεύτηκε με αυτή της εκποίησης και ιδιωτικοποίησης. Παλιά μου τέχνη κόσκινο.

Η απαξίωση του οργανισμού διευκόλυνε την εκποίηση και γραφειοκρατικοποίησε ακόμα περισσότερο αρμοδιότητες και ευθύνες.

Ο κυνισμός επέστρεψε δριμύτερος στα Τέμπη. Η ατομική ευθύνη, το λάθος και η κακιά στιγμή μπήκαν στο μεγεθυντικό φακό όλων των αξιωματούχων και των αφεντικών του σιδηροδρόμου, που βρήκαν καταφύγιο στα κυρίαρχα Μ.Μ.Ε. με το αζημίωτο. Η λογική αυτή διευρύνεται πια στον χώρο και στον χρόνο σε βάρος των πιο αδύναμων, για τους οποίους "τα ατυχήματα" και "οι καιρικές

συνθήκες” πρέπει να εγγραφούν στην καθημερινότητά τους ως οι μόνες αποδεκτές αιτίες των δεινών τους.

Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει ως η μόνη αλήθεια για να επισφραγιστεί μία άλλη αντιστροφή: δεν υπάρχουνε χάριν της ανοχής μας – υπάρχουμε χάριν της ανοχής τους. Όταν η κοινωνία βγήκε στους δρόμους και φώναξε πως οι ζωές μας μετράνε και δεν τις αφήνουμε στην τύχη, τότε τα αφεντικά σαν άλλες Αντουανέτες κοιτούσαν τα ταμεία με την σιγουριά της δύναμης του χρήματος, την πανάκεια κάθε τραγωδίας.

Ο κυνισμός τους φτάνει στο αποκορύφωμά του σήμερα, με τον κοινοβουλευτικό εμπαιγμό στους συγγενείς, γιατί για τους υπεύθυνους της Βουλής δεν ισχύει ούτε η προσβολή του νεκρού. Διότι τι άλλο είναι η άθλια στάση του υπουργού Καραμανλή και των πολιτικών του συνηγόρων; Τι άλλο είναι το άρον άρον τσιμέντωμα της περιοχής του εγκλήματος, το σβήσιμο βίντεο κι άλλες μεθοδεύσεις συγκάλυψης από τους αντίστοιχους υπεύθυνους;

Ας μη γελιόμαστε.

Η δικαίωση του αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους/ες και ό,τι είναι να γίνει θα επιτευχθεί με την δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία. Κι αν έτσι έχουν τα πράγματα, χωρίς τον άμεσο και ενεργό κοινωνικό έλεγχο στην οργανωμένη ζωή και στα μέσα που διαθέτει όπως ο σιδηρόδρομος, πάντα θα βρισκόμαστε αντιμέτωποι/ες με το οργανωμένο έγκλημα ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος που αναπτύσσεται λεηλατώντας και αναλώνοντας ανθρώπους και φύση.

Διαδήλωση : Τετάρτη 28/02 | 10:30 π.μ στο Αγ. Βενιζέλου

– ΔΕΝ ΉΤΑΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΡΑΤΙΚΟ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΈΓΚΛΗΜΑ

– Η ΔΙΚΑΪΩΣΗ ΚΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

– Η ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ Η ΟΡΓΗ ΔΕΝ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝΟΝΤΑΙ

Αντίσταση – Αλληλεγγύη γιατί οι ζωές μας είναι πέρα και

ενάντια στα κέρδη τους.

Respiro di Libertà Social Space for Freedom –
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Εκδήλωση/Συζήτηση : Η κοινωνική Εργασία υπερασπίζετε το δικαίωμα στην υγεία – Κυριακή 28/1|18:30 στον Ε.Κ.Χ “αλλάι”

Μέσα σε μία περίοδο πολλαπλών και πα Μέσα σε μία περίοδο πολλαπλών και παρατεταμένων κρίσεων, του καπιταλιστικού κοινωνικοοικονομικού συστήματος, τόσο διεθνώς όσο και στην Ελλάδα (πολιτικές λιτότητας, μνημόνια, υγειονομική κρίση της Covid-19, κλιματική, καταστροφή κ.ο.κ.) οι πολιτικές υγείας στην Ελλάδα, φαίνεται να εγκαθιδρύουν σημαντικές διαρθρωτικές ανισότητες και να μετατρέπουν ευρύτερα την Υγεία από ένα κοινωνικό δικαίωμα σε υπηρεσίες που έχουν στο επίκεντρο τους το κέρδος.

Συγκεκριμένα σε σχέση με την Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση σε αντιδιαστολή με τις σχετικές μελέτες στην Ελλάδα, την εμπειρία από τις κοινωνικές υπηρεσίες, αλλά και τις επισημάνσεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τη ραγδαία αύξηση των προβλημάτων ψυχικής υγείας και εξάρτησης με την ταυτόχρονη ύπαρξη σημαντικών αποκλεισμών από τις αντίστοιχες υπηρεσίες, το Υπουργείο Υγείας προχωρά σε πλήρη αποδυνάμωση, κατακερματισμό και σε ιδιωτικοποίηση των σημαντικότερων φορέων

ΨΥ και απεξάρτησης στην Ελλάδα έως σήμερα.

Λίγο καιρό πριν γνωστοποιήθηκε από το Υπουργείο Υγείας ένα νέο νομοσχέδιο που πρόκειται να τεθεί προς διαβούλευση το επόμενο διάστημα, που εάν ψηφιστεί και υλοποιηθεί θα επιφέρει τεράστιες επιπτώσεις στην ήδη επιβαρυσμένη Ψυχική Υγεία και Απεξάρτηση.

Ως εκ τούτου ως Δίκτυο Δράσης Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδας θεωρούμε ηθική και δεοντολογική μας υποχρέωση να ενημερώσουμε τόσο τη διεθνή επιστημονική κοινότητα, όσο και την κοινωνία αναφορικά με το περιεχόμενο του εν λόγω νομοσχεδίου και ουσιαστικά την επικείμενη διάλυση της Ψυχικής Υγείας.

Ήδη δημιουργήσαμε ένα βίντεο στο πλαίσιο της καμπάνιας που έχουν ξεκινήσει πληθώρα σχετικών φορέων για την απόσυρση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου- όπου μιλούν μέλη του Δικτύου, επαγγελματίες, αλλά και λήπτες/ριες υπηρεσιών και μέλη συλλόγων οικογενειών.

Διεκδικούμε την απόσυρση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Σε συνέχεια των διεκδικήσεων μας προχωράμε στην διοργάνωση μιας εκδήλωσης/συζήτησης με ομιλήτριες/ομιλητές:

Θεόδωρος Μεγαλοικονόμου (Ψυχίατρος)

Κατερίνα Μάτσα (Πρόεδρος Σωματείου Υποστήριξης Έργου 18 Άνω)

Ελευθερία Λεβάκου (Κοινωνική Λειτουργός ΚΕΘΕΑ Εξέλιξις, Μέλος Δικτύου Δράσης Κοινωνικών Λειτουργών)

Μαρία Μπολοβίνα (Ψυχιατρική κοινωνική λειτουργός, Μέλος Δικτύου Δράσης Κοινωνικών Λειτουργών)

Παρεμβάσεις από: Μέλη των Συλλογικών Δράσεων Κοινωνικής Αλληλεγγύης για 18 Άνω και του Δικτύου Ανθρώπων που Ακούνε Φωνές

Συντονισμός συζήτησης:

Δώρα – Δήμητρα Τελώνη (Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Κοινωνικής Εργασίας του ΠΑΔΑ)

Reclaim the Social in Social Work and Society/Ανακτώντας το Κοινωνικό στη Κοινωνική Εργασία και Κοινωνία

Δίκτυο Δράσης Κοινωνικών Λειτουργών